

74. מה על האדם לעשות כדי להגיע אל ממלכת האל?

תהיה זו שגיאה לענות על השאלה, המוצגת לעתים-קרובות, באמצעות קביעת חוק אחד ונוקשה, כגון: "עשה את זה ואל תעשה את ההוא".

עדיין לא מוצגת כאן כל דרך פעולה!

לא מצוי שם דבר שהוא חי, ומשום כך גם לא יכול להיווצר מכך דבר שהוא חי, ונדרש לשם תנועה כלפי מעלה; שכן רק החיים טומנים בחובם את המפתח הנדרש לעלייה.

אולם כאשר אני אומר כעת: "עשו זאת וכך, ואת ההוא אל תעשו" הרי אני נותן בכך רק קביים קטנים וחיצוניים, שאיש אינו יכול להישען עליהם ולצעוד בעזרתם בעצמו, משום שאינם משמשים לו בו-זמנית גם ל"ראייה".

ועדיין עליו לראות בבירור את "הדרך" שלפניו, אחרת לא יביאו לו אותם קביים כל תועלת. אדם כזה תועה בסומא בדרכים שאינן מוכרות לו.

לא, זו אינה הדרך הנכונה, היא תוביל רק לדוגמה נוספת שתעכב כל עלייה.

האדם סבור: אם הוא מבקש להגיע אל ממלכת-הרוחות, הרי מדרך-הטבע עליו ללכת לשם. הוא חייב ללכת, היא לא תגיע עדיו. כעת היא מצויה בנקודה הגבוהה ביותר של הבריאה, היא עצמה הנקודה הגבוהה ביותר.

רוח-האדם, מכל-מקום, נמצאת עדיין בדרגות הנחותות של החומריות-הגשמית. לכן יובן מאליו, שעליו לפסוע תחילה בדרך מאותן דרגות נחותות ועד לרום הנכסף, אם ברצונו להגיע ליעדו.

וכדי שלא יטעה בדרכו, הוא חייב להכיר במדויק את המסלול שבו עליו ללכת. ולא רק את המסלול הזה עצמו, אלא גם את כל אלו העשויים להיקרות בדרכו, את הסכנות המאיימות עליו, ואת הסיוע שיכול להימצא לו. ומשום שהמסלול כולו נמצא בתחומי הבריאה, והוא הבריאה עצמה, הרי שהמהלך בה לעבר ממלכת-הרוח חייב תחילה להכיר את הבריאה עצמה, המוליכה לעבר ממלכה זו. שהרי ברצונו לעבור דרכה, אחרת לא יגיע ליעדו.

עד עתה לא נמצא שום אדם שיכול לתאר את הבריאה כפי שיש להכירה לשם העלייה. במלים אחרות, אף אדם שיוכל להפוך את הדרך אל שירת-הגביע, אל הנקודה הגבוהה ביותר בבריאה, לדרך שניתן לראותה בבירור.

הדרך אל אותה שירה, הניצבת בממלכת-הרוחות כמקדש-הרום, בה מתקיים שירות טהור לאל בלבד. ואין מדובר בתיאור ציורי, אלא בכזה הקיים במציאות.

המסר של בן-האלוהים כבר הצביע פעם אחת על הדרך הזו.

אולם עקב רצונם של האנשים להיות יודעי-כל, הוצג מסר זה בצורה שגויה, ולכן הוטעו כל רוחות-האנוש ונמנעה מהם העלייה.

ואולם כעת הגיעה השעה שכל רוח-אדם תיאלץ להחליט בעצמה, בין אם כן או לא, בין אם יום או לילה, בין אם לעלות אל הרום-המואר, או לרדת אל שאול-תחתיות, החלטתה זו תהיה סופית ומכרעת, בלא שיתאפשר לה מאוחר יותר לשנות שוב את דעתה.

לכן יצא המסר מן הטירה-המוארת. המסר מתקן שוב את סימני-הדרך שהוצגו בצורה שגויה, כדי שיוכלו המבקשים באמת לזהות את הדרך הנכונה. זהו מסר-הגביע, בשורת-הגביע!

יבורכו הללו המקבלים אותו בראש-פתוח ולב-חופשי! הם יזכו כעת להכיר את המתרחש בבריאה, יראו את המדרגות שבהן על רוחם להשתמש לשם העלייה, כדי להיכנס אל ממלכת-הרוח, אל גן-העדן.

כל אחד ואחד ימצא בו את שיזדקק לו, כדי לטפס מעלה בעזרת היכולות המצויות בו, לעבר האור.

רק זה יעניק חיים, חופש לטפס מעלה, יאפשר התפתחות היכולות הנדרשות לשם-כך מכל אחד ואחד, ולא רק עול אחיד בדוגמות מקובעות, שיהפכו אותם לעבדים חסרי-רצון ולא רק יעכבו את עלייתם, אלא אף יכחידו לחלוטין רבים מהם.

האדם היודע את הבריאה ואופן פעולתה על-פי החוק, גם יבין בקרוב את רצון-האל הגדול. אם יתאים עצמו לכך בצורה נכונה, אז תשרת אותו הבריאה, וגם הדרך עצמה, אך ורק לשם עליה; שכן אז הוא גם ניצב נכונה ברצון-האל. לכן חייבים הן דרכו והן חייו לשאת-חן בעיני האל!

לא המבט הצבוע בעיניו ואף לא ההתרפסות הכנועה, או התפילה, אלא הגשמתה של אותה תפילה, שתבוצע בחיות, ובמעשה רענן, מאושר וטהור. לא הבקשה המתחננת למציאת הדרך, אלא ראייתה במבט מלא-הודייה והליכה בה בשמחה.

אחרת לחלוטין ממה שנסבר עד-כה ייראו החיים כולם, אלו הנושאים חן בעיני האל.

יפים, חופשיים הרבה יותר!

זהו הקיום הנכון בבריאה, כך, בהתאם לרצון-האל בבריאה!

כשהאדם יאחז, באופן ציורי, בידו של האל, אותה הוא מושיט לאנושות.

ולכן אקרא שוב:

קחו סוף-סוף הכל למעשה, באמת, ולא רק באופן ציורי, והיו אתם עצמכם, במקום התחבולות המתות הקיימות כיום!

למדו להכיר נכונה את הבריאה בחוקיה!

שם מצויה הדרך מעלה לעבר האור!